

Boels
Zanders
Advocaten

Bijlage 1

ONTVANGEN 07 MAART 2014

de Rechtspraak

Rechtbank Limburg

AANTEKENEN [] PER POST [] PER FAX 0475-330800

Bestuursrecht

Boels Zanders Advocaten
tav de heer mr. X.P.C. Wynands
Postbus 196
6040 AD Roermond

bezoekadres
Willem II Singel 67
6041 HR Roermond

correspondentieadres
Postbus 950
6040 AZ Roermond

datum	3 maart 2014
onderdeel	Zittingsadministratie
contactpersoon	mevr K.A.M.L.F. van Oudheusden
doorkiesnummer	(0475) 35 23 05
ons kenmerk	zaaknummer ROE 12 / 1861 PRBESL GO
uw kenmerk	XW/CD/2100478/919035V1
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(0475) 35 24 82
onderwerp	het beroep van Vereniging Behoud de Parel en anderen te Grubbenvorst

t (0475) 35 22 22
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en ons kenmerk vermelden. Wilt u slechts één zaak in uw brief behandelen.

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ROE 12 / 1861 PRBESL GO deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

de Rechtspraak

Rechtbank Limburg

AANTEKENEN | PER POST | PER FAX 0475-330800

Bestuursrecht

Boels Zanders Advocaten
tav de heer mr. X.P.C. Wynands
Postbus 196
6040 AD Roermond

bezoekadres
Willem II Singel 67
6041 HR Roermond

correspondentieadres
Postbus 950
6040 AZ Roermond

datum 3 maart 2014
onderdeel Zittingsadministratie
contactpersoon mevr K.A.M.L.F. van Oudheusden
doorkiesnummer (0475) 35 23 05
ons kenmerk zaaknummer ROE 12 / 1862 PRBESL GO
uw kenmerk XW/CD/2100478/919034V1
bijlage(n)
faxnummer afdeling (0475) 35 24 82
onderwerp het beroep van Vereniging Behoud de Parel en anderen te
Grubbenvorst

t (0475) 35 22 22
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ROE 12 / 1862 PRBESL GO deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

de Rechtspraak

Rechtbank Limburg

AANTEKENEN | PER POST | PER FAX 0475-330800

Bestuursrecht

Boels Zanders Advocaten
tav de heer mr. X.P.C. Wynands
Postbus 196
6040 AD Roermond

bezoekadres
Willem II Singel 67
6041 HR Roermond

correspondentieadres
Postbus 950
6040 AZ Roermond

t (0475) 35 22 22
f
www.rechtspraak.nl

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden. Wilt u
slechts één zaak in uw brief
behandelen.

datum	3 maart 2014
onderdeel	Zittingsadministratie
contactpersoon	mevr K.A.M.L.F. van Oudheusden
doorkiesnummer	(0475) 35 23 05
ons kenmerk	zaaknummer ROE 12 / 1863 PRBESL GO
uw kenmerk	XW/CD/2100478/915576V1
bijlage(n)	
faxnummer afdeling	(0475) 35 24 82
onderwerp	het beroep van Vereniging Behoud de Parel en anderen te Grubbenvorst

Geachte heer,

Over het beroep met zaaknummer ROE 12 / 1863 PRBESL GO deel ik u het volgende mee.

De rechtbank heeft uitspraak gedaan. Ik stuur u een kopie van de uitspraak. Indien in deze uitspraak wordt verwezen naar een uitspraak met een ECLI-nummer, is de tekst van de betreffende uitspraak onder dat nummer gepubliceerd op www.rechtspraak.nl.

Tegen deze uitspraak staat voor een belanghebbende en het bestuursorgaan hoger beroep open. Dit dient te worden ingesteld **binnen zes weken** na de datum van verzending van deze uitspraak door een beroepschrift en een kopie van deze uitspraak te zenden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. In uw beroepschrift moet u vermelden waarom u het niet eens bent met de uitspraak. U kunt ook digitaal hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Kijk op www.raadvanstate.nl voor meer informatie over het indienen van digitaal beroep.

Als u naar aanleiding van deze brief vragen hebt, kunt u contact opnemen met de administratie van de rechtbank op het hierboven vermelde doorkiesnummer.

Als u de rechtbank belt of schrijft, verzoek ik u het zaaknummer te vermelden.

Hoogachtend,

de griffier

uitspraak

RECHTBANK LIMBURG

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 12 / 1861 + 12 / 1862 + 12 / 1863

uitspraak van de meervoudige kamer van 3 maart 2014 in de zaak tussen

Vereniging Behoud de Parel en anderen, te Grubbenvorst, eisers
(gemachtigde: mr. X.P.C. Wynands),

en

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Horst aan de Maas,
verweerder
(gemachtigde: mr. T.E.P.A. Lam),

Als derde-partijen hebben aan het geding deelgenomen:
Kuijpers Onroerend Goed BV (verder: Kuijpers), te Venlo
Bio Energiecentrale Maashorst BV (verder: BEC), te Venlo
Heideveld Beheer BV, te Grubbenvorst
(gemachtigden: mr.dr. J.J.J. de Rooij en mr. F.H. Damen).

Procesverloop

Bij besluit van 30 oktober 2012 heeft verweerder met toepassing van artikel 3.10 van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) een projectbesluit vastgesteld en een reguliere bouwvergunning eerste fase verleend ten behoeve van het oprichten van een korte keten vleeskuikenhouderij op het perceel Witveldweg 35 te Grubbenvorst.

Bij besluit van 30 oktober 2012 heeft verweerder met toepassing van artikel 3.10 van de Wro een projectbesluit vastgesteld en een reguliere bouwvergunning eerste fase verleend ten behoeve van het oprichten van een bio-energiecentrale op het perceel Witveldweg 35 te Grubbenvorst.

Bij besluit van 30 oktober 2012 heeft verweerder met toepassing van artikel 3.10 van de Wro een projectbesluit vastgesteld en een reguliere bouwvergunning eerste fase verleend ten behoeve van het vergroten van de biggenstallen, het oprichten van een voerlokaal, een vleesstal, een fokvarkensstal en mestilo's op het perceel Laagheide 9 te Grubbenvorst.

Eisers hebben tegen de besluiten van 30 oktober 2012 beroep ingesteld.

Derde-partijen hebben gezamenlijk een reactie op het door eisers ingestelde beroep ingediend.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Eisers hebben op 16 oktober 2013 een rapport van Cauberg-Huygen Raadgevende Ingenieurs BV (verder: Cauberg-Huygen) van 16 september 2013 overgelegd. Derde-partijen hebben hierop gereageerd bij schrijven van 31 december 2013 en 9 januari 2014.

Eisers hebben hun beroepschrift op 9 januari 2014 aangevuld. Verweerder heeft hierop gereageerd bij schrijven van 10 januari 2014. Tevens heeft verweerder daarbij gereageerd op het door eisers overgelegde rapport van Cauberg-Huygen.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 januari 2014.

Eisers hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigde en P.J.J.M. Geurts, bijgestaan door ing. R.H.R. Slangen en mr. M.W.N. Rijsterborgh.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde, bijgestaan door M.J.M. Bouwmans, K.J.L. Thissen en mr. J.E. van Gilst.

Derde-partijen hebben zich laten vertegenwoordigen door hun gemachtigden en C. Kuijpers, J. Kuijpers, G. Vullings en H. Roeven, bijgestaan door J. Tuenter, M. Caspers, R. Pothoven, A.J. van den Broek en G.G.L.M.M. van den Berk.

Overwegingen

1. Op deze zaak is gelet op het overgangsrecht van deel C, artikel 1, van de Wet aanpassing bestuursprocesrecht nog het procesrecht van toepassing zoals dat gold tot en met 31 december 2012. Het in beroep bestreden besluit is namelijk bekendgemaakt vóór 1 januari 2013.
2. Derde-partijen hebben gezamenlijk het initiatief genomen om het Nieuw Gemengd Bedrijf (NGB) te ontwikkelen. Het NGB bestaat uit een clustering van intensieve veehouderijen, te weten een varkenshouderij en een pluimveehouderij, en een installatie voor de vergisting en het composteren van mest en andere reststromen afkomstig van deze intensieve veehouderijen, waarbij duurzame energie en warmte wordt geproduceerd. Ten behoeve van de ontwikkeling van dit totaalconcept hebben derde-partijen afzonderlijk een bouwvergunning eerste fase aangevraagd voor respectievelijk het oprichten van een korte keten vleeskuikenhouderij op het perceel Witveldweg 35 te Grubbenvorst, het oprichten van een bio-energiecentrale op het perceel Witveldweg 35 te Grubbenvorst en het deels uitbreiden en deels oprichten van een varkenshouderij.
3. De percelen waarop de aanvragen zien zijn gelegen in een gebied waarvoor het bestemmingsplan "Buitengebied" geldt. De bouwplannen zijn niet in overeenstemming met de voorschriften van dit bestemmingsplan en verweerder heeft de aanvragen tevens aangemerkt als een verzoek om de vaststelling van een projectbesluit zoals bedoeld in artikel 3.10 van de Wro. De aanvragen zijn voorzien van één ruimtelijke onderbouwing voor het NGB.
4. Ten behoeve van de oprichting van het pluimveebedrijf, de bio-energiecentrale en de gedeeltelijke oprichting en gedeeltelijke uitbreiding van de varkenshouderij zijn vergunningen op grond van de Wet milieubeheer (verder: milieuvergunningen) aangevraagd. Daaraan voorafgaande is voor het NGB een milieu-effectrapportage (MER) van 12 juli 2010 en een aanvullende MER van 25 februari 2011 opgesteld. Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg (verder: GS) hebben bij besluiten van

14 augustus 2012 de gevraagde milieuvergunningen verleend voor de inrichting gevestigd aan de Laagheide 9 (de varkenshouderij) en de inrichting gevestigd aan de Witveldweg 35 (het pluimveebedrijf en de bio-energiecentrale). De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (verder: de Afdeling) heeft bij uitspraak van 2 april 2013 de door eisers ingestelde beroepen gegrond verklaard en de besluiten van 14 augustus 2012 vernietigd wegens een publicatiegebrek (ECLI:NL:RVS:2013:BZ7626). Aan een bespreking van de overige (inhoudelijke) beroepsgronden is de Afdeling niet toegekomen.

5. Naar aanleiding van de ontwerpprojectbesluiten en ontwerpbesluiten tot verlening van een reguliere bouwvergunning eerste fase, hebben eisers hun zienswijze kenbaar gemaakt. Verweerder heeft hierop gereageerd in een standpuntbepaling en heeft bij besluiten van 30 oktober 2012 de gevraagde projectbesluiten vastgesteld en de bouwvergunningen eerste fase verleend. Verweerder heeft aangegeven dat de Crisis- en herstelwet (Chw) op deze besluiten van toepassing is.

6. Tegen deze besluiten hebben eisers gezamenlijk beroep ingesteld bij de rechtbank. De gronden van beroep zijn ten aanzien van alle drie de besluiten van 30 oktober 2012 (nagenoeg) gelijklopend en betreffen de ruimtelijke onderbouwing. Daarnaast hebben eisers betoogd dat derde-partijen geen belanghebbenden zijn bij hun respectievelijke aanvragen, omdat zij geen eigenaren zijn van de betreffende percelen waarop de aanvragen zien. De aanvragen hadden volgens eisers dan ook buiten behandeling moeten worden gelaten. Voorts betwijfelen eisers of is voldaan aan de vereisten van het Besluit indieningsvereisten aanvraag bouwvergunning (Biab). Ten aanzien van de aanvragen voor het pluimveebedrijf en de bio-energiecentrale hebben eisers verder gesteld dat deze ongedateerd zijn. Dit leidt er volgens eisers toe dat het thans geldende recht, de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, van toepassing is. Eisers betwisten ook dat de Chw (op alle besluiten) van toepassing is. Eisers zijn verder van mening dat verweerder ten onrechte drie afzonderlijke projectbesluiten heeft genomen. Volgens hen is er geen sprake van drie van elkaar te onderscheiden projecten, maar van één grootschalig project waarvoor één projectbesluit had moeten worden verleend. Daarnaast hebben eisers betoogd dat de projectbesluiten onbevoegd zijn genomen, nu niet het college maar de raad van de gemeente Horst aan de Maas bevoegd is. Immers, verweerder heeft niet gemotiveerd of aan de voorwaarde betreffende de delegatie van een projectbesluit zoals opgenomen in de Delegatieverordening Horst aan de Maas 2010 is voldaan, aldus eisers.

7. Derde-partijen hebben gezamenlijk een reactie op de beroepen van eisers ingediend en verweerder heeft een verweerschrift ingediend. Zowel derde-partijen als verweerder hebben zich op het standpunt gesteld dat het merendeel van de eisers niet als belanghebbende kan worden aangemerkt en daardoor niet-ontvankelijk is in beroep.

8. Derde-partijen hebben in hun reactie op het door eisers ingebrachte rapport van Cauberg-Huygen meegedeeld dat de aanvraag voor een milieu(revisie)vergunning ten behoeve van de varkenshouderij na vernietiging door de Afdeling van de op 6 augustus 2012 verleende vergunning, is gewijzigd en dat GS op 25 juni 2013 een ontwerp milieuvergunning ter inzage hebben gelegd. Voor de pluimveehouderij en de bio-energiecentrale is na de vernietiging van de milieuvergunning van 6 augustus 2012 een (nieuwe) omgevingsvergunning voor de activiteit milieu aangevraagd. De aanvragen en de daarbij behorende bijlagen – waaronder rapportages met betrekking tot de akoestische- en luchtkwaliteitsonderzoeken – zijn door derde-partijen overgelegd, evenals het ontwerpbesluit van 25 juni 2013.

-
9. De rechtbank komt tot de volgende beoordeling.
 10. De rechtbank stelt vast dat de Chw van toepassing is op het projectbesluit dat is vastgesteld ten behoeve van de oprichting van de bio-energiecentrale.
 11. Ten aanzien van de vraag of eisers allen belanghebbende zijn in de zin van artikel 1:2 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de Vereniging Behoud de Parel en de overige eisers die wonen in de omgeving van de percelen Witveldweg 35 en Laagheide 9 te Grubbenvorst.
 12. Om als belanghebbende in de zin van de Awb te kunnen worden aangemerkt, dient een natuurlijk persoon een voldoende objectief en actueel, eigen, persoonlijk belang te hebben dat hem in voldoende mate onderscheidt van anderen en dat rechtstreeks wordt geraakt door het bestreden besluit.
 13. De rechtbank stelt vast dat van de 43 in het beroepschrift met name genoemde eisers slechts eisers Frank Coenders BV, gevestigd aan de Witveldweg 33 en F.M.P. Coenders, wonende aan de Witveldweg 33 zich bevinden op een afstand van minder dan 300 m tot de projecten gelegen aan de Witveldweg 35. De afstand van de overige eisers tot aan deze projecten varieert van 667 m tot 4.757 m.
 14. Ten aanzien van het project gelegen aan de Laagheide 9 bevindt slechts eiser P. Niessen, wonende aan de Losbaan 45, zich binnen een afstand van 300 m tot dit project. Eiser J.A.T. van Hoof, wonende aan de Losbaan 27 bevindt zich op een afstand van iets meer dan 300 m tot het project. De afstand van de overige eisers tot aan dit project varieert van 757 m tot 4.458 m.
 15. Naar het oordeel van de rechtbank zijn de woningen van de in het beroepschrift met name genoemde eisers, met uitzondering van Frank Coenders BV en F.M.P. Coenders, op een dusdanige afstand van de projecten aan de Witveldweg 35 gelegen dat zij geen objectief, persoonlijk en in voldoende mate van anderen te onderscheiden belang hebben bij de bestreden besluiten ten aanzien van deze projecten. Zij zijn dan ook geen belanghebbende bij de bestreden besluiten van 30 oktober 2012 die zien op de projectbesluiten en bouwvergunningen eerste fase voor de oprichting van het pluimveebedrijf en de bio-energiecentrale. Eenzelfde redenering geldt voor de eisers, met uitzondering van P. Niessen en J.A.T. van Hoof, ten aanzien van het project gelegen aan de Laagheide 9. Zij zijn gelet op de afstand van hun woningen tot aan het project geen belanghebbende bij het bestreden besluit van 30 oktober 2012 dat ziet op het projectbesluit en de bouwvergunning eerste fase voor de gedeeltelijke uitbreiding en gedeeltelijke oprichting van de varkenshouderij. Ten aanzien van J.A.T van Hoof overweegt de rechtbank dat zijn woning is gelegen op een afstand van iets meer dan 300 m, de grens die blijkens jurisprudentie van de Afdeling wordt gehanteerd in het kader van milieubesluiten. Gelet echter op de aard en de omvang van het project en de invulling van het tussenliggende gebied, kan J.A.T van Hoof in het kader van de ruimtelijke besluiten een objectief, persoonlijk en van anderen te onderscheiden belang niet worden ontzegd.
 16. Ten aanzien van de Vereniging Behoud de Parel – die blijkens de akte van oprichting op 11 februari 2008 is opgericht – overweegt de rechtbank dat ingevolge artikel 1:2, derde lid, van de Awb de algemene en collectieve belangen die rechtspersonen

krachtens hun doelstellingen en blijkens hun feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigen, mede als de belangen van de rechtspersoon worden beschouwd.

17. Volgens artikel 2, eerste lid, van de statuten van de Vereniging Behoud de Parel is het doel van de vereniging (a) het bevorderen van de leefbaarheid, milieuhygiëne, gezondheid en duurzaamheid in de provincies Limburg, Noord-Brabant en Gelderland in de meest uitgebreide zin en (b) het nastreven van behoud, bescherming en verbetering van natuur, flora, fauna en het landschappelijk karakter in de meest uitgebreide zin. In het tweede lid is bepaald dat de vereniging dit doel onder meer tracht te bereiken door (a) het beleggen van vergaderingen; (b) het houden van lezingen en verspreiden van geschriften; (c) het bevorderen van openbaarheid van alle wetenschappelijke gegevens, ambtelijke rapporten, enzovoorts, betrekking hebbende op de verontreiniging van het milieu en aantasting van de volksgezondheid, natuur, flora en fauna en landschap en aantasting van de leefbaarheid, de gevolgen en de bestrijding daarvan; (d) het bevorderen van openbaarheid bij de besluitvorming rond deze onderwerpen; (e) met alle legale middelen de (politieke) besluitvorming te beïnvloeden; (f) het voeren van juridische procedures bij de desbetreffende overheidsorganen en/of gerechtelijke instanties; (g) alle andere wettige middelen, die het doel kunnen bevorderen.

18. Anders dan verweerder heeft betoegd, is de rechtbank van oordeel dat de Vereniging Behoud de Parel rechtstreeks in de belangen wordt geraakt die zij blijkens haar statutaire doelstellingen en feitelijke werkzaamheden in het bijzonder behartigt. Het standpunt van verweerder dat geen sprake is van feitelijke werkzaamheden anders dan gericht op het bestrijden van besluiten, volgt de rechtbank niet. Ter zitting heeft P.J.J.M. Geurts toegelicht dat de vereniging burgers informeert over ontwikkelingen die betrekking hebben op de doelstelling van de vereniging. Dit doet zij via haar website, informatieavonden en symposia. Daarnaast fungeert de vereniging als gesprekspartner van onder andere de gemeente en werkt zij samen met andere groeperingen. Dat de ontwikkelingen soms leiden tot besluitvorming die bestreden wordt, maakt niet dat alle feitelijke werkzaamheden zijn gericht op het bestrijden van besluiten. De rechtbank laat verder meewegen dat de Vereniging Behoud de Parel reeds vaker heeft geprocedeerd – niet alleen bij deze rechtbank, maar ook bij de Afdeling – en dat de ontvankelijkheid, na een ambtshalve toets, steeds is aangenomen. De rechtbank ziet dan ook geen aanleiding om thans tot een ander oordeel hierover te komen. De rechtbank komt dan ook tot het oordeel dat de Vereniging Behoud de Parel in onderhavige procedures ontvankelijk is in haar beroep.

19. In het vervolg van deze uitspraak wordt met eisers bedoeld de ontvankelijke eisers.

20. Door eisers is betoegd dat Kuijpers en BEC geen belanghebbenden zijn bij de beslissing op de door hen gedane aanvragen voor het oprichten van het pluimveebedrijf respectievelijk de bio-energiecentrale, omdat zij geen eigenaar zijn van de percelen waarop de projecten worden opgericht.

21. De rechtbank is van oordeel dat Kuijpers, BEC en Heideveld Beheer BV belanghebbende zijn bij een beslissing op hun respectievelijke aanvragen om een bouwvergunning. Zij zijn immers aanvrager van de bouwvergunningen en de gedingstukken rechtvaardigen niet de conclusie dat niet aannemelijk is dat de bouwplannen nimmer kunnen worden verwezenlijkt. Het enkele feit dat de aanvragers op het moment van aankoop (nog) geen eigenaar zijn van de gronden waarop de bouwplannen zijn voorzien, leidt

namelijk niet tot die conclusie (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 11 april 2012, zaaknummer 201107845/1/A1). Bovendien blijkt uit de processtukken dat de betreffende gronden waarop het pluimveebedrijf en de bio-centrale zijn voorzien toebehoren aan de gemeente Horst aan de Maas en dat de gemeente met Kuijpers en BEC koopovereenkomsten heeft gesloten. Ten aanzien van de gronden waarop de gedeeltelijke uitbreiding en gedeeltelijke oprichting van de varkenshouderij is voorzien overweegt de rechtbank dat deze gronden toebehoren aan Heideveld Varkens BV respectievelijk Heideveld Holding BV. De rechtbank stelt vast dat deze BV's als ook Heideveld Beheer BV zijn gevestigd op het adres Laagheide 9 te Grubbenvorst, zodat ook in dit geval de enkele omstandigheid dat de aanvrager Heideveld Beheer BV geen eigenaar is van de betreffende gronden, niet leidt tot de conclusie dat aannemelijk is dat het bouwplan nimmer kan worden verwezenlijkt.

22. In reactie op de opmerking van eisers dat in de kennisgeving en het ontwerpbesluit ten behoeve van de varkenshouderij het kadastrale perceel Grubbenvorst K 559 niet wordt genoemd, overweegt de rechtbank dat uit de aanvraag blijkt op welke percelen het project ziet en dat de aanvraag mede deel uitmaakt van het projectbesluit.

23. Ten aanzien van de datum van de door Kuijpers en BEC gedane aanvragen overweegt de rechtbank dat zowel derde-partijen als verweerder niet enkel hebben gesteld dat de aanvragen dateren van 6 augustus 2010, maar dat zij ook de ontvangstbevestigingen van de aanvragen hebben overgelegd. Deze ontvangstbevestigingen dateren van 12 augustus 2010. Bovendien zijn de aanvragen op 19 augustus 2010 gepubliceerd. In tegenstelling tot wat eisers betogen, bestaat er dan ook geen twijfel over welk recht van toepassing is en heeft verweerder de aanvragen terecht beoordeeld aan de hand van de toen geldende regelgeving en niet aan de sinds 1 oktober 2010 geldende Wabo.

24. Eisers hebben met een enkele verwijzing naar de door hen ingediende zienswijze opgemerkt dat zij betwijfelen of aan de indieningsvereisten van het Biab is voldaan. De rechtbank is van oordeel dat verweerder hierop in zijn standpuntbepaling afdoende heeft gereageerd. Nu eisers in beroep geen nieuwe argumenten hebben aangedragen en de rechtbank het door verweerder ingenomen standpunt onderschrijft, wordt volstaan met een verwijzing naar de motivering die verweerder in de standpuntbepaling heeft gegeven.

25. Door derde-partijen is ieder afzonderlijk een aanvraag om reguliere bouwvergunning eerste fase gedaan. De bouwplannen zijn niet in overeenstemming met de voorschriften van het bestemmingsplan en verweerder heeft de aanvragen terecht mede aangemerkt als een verzoek om vaststelling van een projectbesluit. Dit resulteert in drie verzoeken om vaststelling van een projectbesluit. Verweerder heeft terecht op elk van deze verzoeken beslist, hetgeen heeft geleid tot drie afzonderlijke projectbesluiten. Uit de wet of jurisprudentie volgt niet dat verweerder dit niet had mogen doen, zoals door eisers is betoogd. Het betreft drie afzonderlijke aanvragen voor drie projecten die alle drie afzonderlijk kunnen worden gerealiseerd. Dat sprake is van een samenwerkingsverband, dat bovendien tot uitdrukking komt in één ruimtelijke onderbouwing voor het NGB, maakt niet dat de projecten onlosmakelijk met elkaar zijn verbonden.

26. Eisers hebben gesteld dat de projectbesluiten onbevoegd zijn genomen. Verweerder heeft zich op grond van de Delegatieverordening Horst aan de Maas 2010 (verder: de Delegatieverordening) bevoegd geacht tot het nemen van de onderhavige projectbesluiten.

Volgens de Delegatieverordening en het daarbij behorende register is de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit op grond van artikel 3.10, vierde lid, van de Wro gedelegeerd aan het college van burgemeester en wethouders, waarbij is bepaald dat de bevoegdheid enkel mag worden uitgeoefend voor zover dit past binnen het vastgestelde beleidskader, als opgenomen in het raadsvoorstel tot vaststelling van de delegatieverordening met bijbehorend delegatieregister. In het betreffende raadsvoorstel is voorgesteld om de bevoegdheid te delegeren aan het college overeenkomstig het weergegeven beleidskader. In dat beleidskader is bepaald dat de raad de kaders van het gemeentelijk beleid vaststelt in structuurvisies en/of beleidsnota's. Hierin worden de hoofdlijnen van de ruimtelijke ontwikkeling vastgelegd. Indien een nieuwe ontwikkeling reeds concreet in een visie is afgekaderd, wenst het college mee te werken aan deze ontwikkeling via een projectbesluit. Dit geldt ook voor de onder de oude WRO vastgestelde gebieds- en structuurvisies, zoals de gebiedsvisie LOG Witveldweg.

27. De rechtbank overweegt dat met de gebiedsvisie voor het landbouwontwikkelingsgebied (LOG) Witveldweg uitgangspunten zijn geformuleerd voor de uitvoering van de ontwikkeling van het landbouwontwikkelingsgebied. In hoofdstuk 4 van de gebiedsvisie zijn de uitgangspunten uitgewerkt voor de intensieve veehouderij. De rechtbank stelt vast dat het NGB in de gebiedsvisie expliciet is genoemd als concreet initiatief binnen het plangebied LOG Witveldweg. Met verweerder is de rechtbank dan ook van oordeel dat is voldaan aan de in de Delegatieverordening opgenomen voorwaarde voor delegatie van de bevoegdheid tot het nemen van een projectbesluit aan het college van burgemeester en wethouders en dat verweerder dus bevoegd was de onderhavige projectbesluiten vast te stellen.

28. Door eisers is gesteld dat bewijs ontbreekt dat het verplichte overleg met diensten van het Rijk die betrokken zijn bij de zorg voor de ruimtelijke ordening of belast zijn met de behartiging van belangen welke bij de projectbesluiten in geding zijn, heeft plaatsgevonden. Nog daargelaten dat eisers geen enkele aanwijzing hebben geleverd op grond waarvan zou moeten worden betwijfeld dat verweerder niet aan deze in artikel 5.1.1 van het Bro genoemde verplichting zou hebben voldaan, blijkt uit de door verweerder overgelegde e-mails van 14 april 2011 dat hieraan is voldaan. In deze mails afkomstig van de coördinator VROM-inspectie Regio Zuid is vermeld dat de VROM-inspectie de rijks reacties over (onder andere) projectbesluiten coördineert en dat de plannen voor de drie projecten van het NGB geen aanleiding geven tot het maken van opmerkingen.

29. Ingevolge artikel 3.10 van de Wro in combinatie met artikel 5.1.3 van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) dient het projectbesluit een goede ruimtelijke onderbouwing van het project te bevatten. De ruimtelijke onderbouwing die verweerder aan de drie thans bestreden projectbesluiten ten grondslag heeft gelegd betreft de Ruimtelijke Onderbouwing Nieuw Gemengd Bedrijf gemeente Horst aan de Maas die in 2011 door Arcadis is opgesteld.

30. Onder verwijzing naar de door hen ingebrachte zienswijze tegen het ontwerpprojectbesluit hebben eisers in beroep betoogd dat in strijd met artikel 5.1.3 van het Bro de keuze van de bestemmingen onvoldoende is verantwoord. De rechtbank volgt dit betoog niet. Zoals verweerder ook in zijn standpuntbepaling heeft opgemerkt, is in de ruimtelijke onderbouwing gemotiveerd dat de behoefte aan ruimte voor onderscheidende (nieuwe) planologische functies voortvloeit uit de Reconstructiewet, het Reconstructieplan Noord- en Midden Limburg en de daaruit voortkomende Gebiedsvisie LOG Witveldweg

“Sturen op Kwaliteit”. In deze gebiedsvisie geeft de gemeente aan waarom het gebied geschikt is bevonden voor de invulling van het beleid van de Provincie en geeft de gemeente aan aldaar de (her)vestiging van intensieve veehouderijen te stimuleren, waarbij een aantal toelatingscriteria is opgesteld. De projecten die gezamenlijk het NGB vormen, zijn gelegen binnen het LOG Witveldweg. In de ruimtelijke onderbouwing is gemotiveerd dat het NGB op basis van deze toelatingscriteria toelaatbaar is binnen het LOG Witveldweg. In de ruimtelijke onderbouwing zijn tevens de milieu- en omgevingsgevolgen en de uitvoerbaarheid van het NGB onderzocht, zodat naar het oordeel van de rechtbank is voldaan aan de vereisten van artikel 5.1.3 van het Bro. De vraag of de milieu- en omgevingsgevolgen aan de vaststelling van de projectbesluiten in de weg staan, zoals eisers betogen, zal hierna worden beoordeeld.

31. Volgens eisers is in de ruimtelijke onderbouwing onvoldoende rekening gehouden met relevante ontwikkelingen in en buiten het landbouwontwikkelingsgebied en heeft verweerder dit ook onderkend door een milieubeoordeling te laten starten volgens de planmer-systematiek. De rechtbank overweegt dat aan de bestemmingsplanprocedure – waarbij het voorontwerpbestemmingsplan “LOG Witveldweg” op 20 april 2012 ter inzage is gelegd – een plan-mer-procedure is voorafgegaan. De bestemmingsplanprocedure staat los van de projectbesluitprocedure. Blijkens de wetsgeschiedenis wordt het projectbesluit gezien als een middel voor gefaseerde besluitvorming. Het projectbesluit maakt het mogelijk projectgericht reeds een start te maken met activiteiten die strijdig zijn met de vigerende bestemming of daaraan verbonden regels, vooruitlopend op een wijziging daarvan. Het projectbesluit wordt later gevolgd door aanpassing van het bestemmingsplan. In dit geval beoogt verweerder dat de aanpassing zal plaatsvinden door middel van het bestemmingsplan “LOG Witveldweg”. De thans bestreden projectbesluiten hebben een beperktere betekenis dan het voorontwerp bestemmingsplan en berusten op een eigen ruimtelijke onderbouwing. Die ligt thans voor ter beoordeling. Met het toekomstige bestemmingsplan en eventuele andere (onzekere) toekomstige ontwikkelingen kan en behoeft geen rekening te worden gehouden bij de beoordeling van een aanvraag om de vaststelling van een projectbesluit. Daaraan doet niet af verweerder ook (onverplicht) een milieubeoordeling volgens de planmer-systematiek, die inzicht moet bieden in de diverse gebiedsontwikkelingen rondom Grubbenvorst, heeft laten opstarten zoals blijkt uit de standpuntbepaling.

32. In hoofdstuk 4 van de ruimtelijke onderbouwing zijn de milieu- en omgevingsaspecten van (de projecten van) het NGB beschreven. Aan de conclusies die in dit hoofdstuk zijn getrokken, liggen diverse door deskundigen verrichte onderzoeken ten grondslag en is verwezen naar de op grond van het Besluit milieueffectrapportage 1994 (Besluit m.e.r.) opgestelde mer-rapport (verder: het MER) dat is gekoppeld aan de aanvragen die hebben geleid tot de milieuvergunningen van 6 augustus 2012. In het MER van 2010 zijn zowel effecten beschreven die betrekking hebben op de drie afzonderlijke projecten als de gezamenlijke effecten van het NGB, daar waar dat relevant is voor het in beeld brengen en beoordelen van de milieueffecten. Op 25 februari 2011 is het MER aangevuld naar aanleiding van het toetsingsadvies van de commissie m.e.r.

33. Eisers zijn van mening dat de drie projecten niet afzonderlijk hadden mogen worden vastgesteld, maar dat een bestemmingsplan voor het NGB had moeten worden vastgesteld. In dit geval doen de projectbesluiten gezamenlijk dienst als één bestemmingsplan. Volgens het Besluit m.e.r. is dan sprake van een m.e.r.-plichtig plan, aldus eisers.

-
34. Vaststaat dat verweerder drie projectbesluiten heeft vastgesteld. In overweging 25 heeft de rechtbank reeds geoordeeld dat er geen grond bestaat voor het oordeel dat verweerder dit niet had mogen doen.
35. Uit onderdeel C14 van de bijlage bij het Besluit m.e.r. volgt dat het maken van een milieueffectrapportage verplicht is ten aanzien van activiteiten die zien op de oprichting, wijziging of uitbreiding van een installatie voor het fokken, mesten of houden van pluimvee of varkens in de gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan (1°) 85.000 stuks mesthoenders, (2°) 60.000 hennen, (3°) 3.000 stuks mestvarkens of (4°) 900 zeugen, voor zover deze activiteiten mogelijk worden door een plan bedoeld in artikel 3.1, eerste lid, van de Wro (een bestemmingsplan) dan wel in artikel 3.6, eerste lid, onderdelen a en b van de Wro (flexibiliteitsbepaling van het bestemmingsplan), zoals is bepaald in kolom 3. Het maken van een milieueffectrapport is tevens verplicht voor zover deze activiteiten mogelijk worden gemaakt door de in kolom 4 genoemde besluiten op grond van de Wet milieubeheer.
36. De activiteiten van de bio-energiecentrale met een capaciteit van 100 ton per dag of meer vallen onder de activiteiten genoemd in onderdeel D18.2 en D18.4 van de bijlage.
37. Ingevolge onderdeel A van de bijlage wordt onder een plan mede begrepen een plan voor zover dat wordt genoemd in kolom 4 van de (relevante) onderdelen C onderscheidenlijk D. Met verweerder stelt de rechtbank vast dat in kolom 4 van de voor de onderhavige projectbesluiten relevante onderdelen C14, D18.2 en D18.4 geen plan wordt genoemd. Van een landinrichtingsproject – waarnaar door eisers is verwezen – dat is genoemd in categorie D9 en waarbij in kolom 4 wel een plan wordt genoemd, is geen sprake. Van een verplichting tot het opmaken van een milieueffectrapportage specifiek gekoppeld aan het projectbesluit is dan ook geen sprake. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voor een beoordeling van de milieuaspecten en de ruimtelijke implicaties daarvan in de ruimtelijke onderbouwing heeft mogen verwijzen naar het MER dat is opgesteld naar aanleiding van de verplichting in het kader van de milieubesluiten en de daaraan ten grondslag liggende onderzoeken. Verweerder heeft hiermee voldaan aan het vereiste van artikel 5.1.3, tweede lid, van het Bro.
38. Eisers hebben het MER in de milieuprocedures betwist en verwijzen thans naar hetgeen zij in die procedures hebben aangevoerd. De rechtbank stelt voorop dat een integrale beoordeling van de milieuaspecten thuishoort in de procedures ten aanzien van de milieubesluiten. De gronden die in die procedures zijn aangevoerd en waarnaar eisers thans verwijzen, zijn niet ter beoordeling van de rechtbank in de onderhavige procedures die zien op besluiten die betrekking hebben op de ruimtelijke ordening.
39. Bij de beoordeling van de aanvragen om de vaststelling van de projectbesluiten dient verweerder in beginsel uit te gaan van de juistheid van de door GS gemaakte beoordeling van de milieuaspecten aan de hand van de daaraan ten grondslag liggende rapportages van deskundigen, welke beoordeling heeft geleid tot de milieubesluiten van 14 augustus 2012. Dit is slechts anders indien deze beoordeling kennelijk onjuist is. Bij verlening van een milieuvergunning mag er in beginsel van uit worden gegaan dat de omgeving voldoende is beschermd tegen de gevolgen die de milieuaspecten met zich brengen. Op basis van de ruimtelijke onderbouwing dient verweerder vervolgens te beoordelen of een goed woon- en leefklimaat voldoende is gewaarborgd.

40. De rechtbank dient thans ex tunc te beoordelen of verweerder op basis van de ruimtelijke onderbouwing met daarin de verwijzing naar de toen bekende gegevens uit het milieuspoor tot vaststelling van de bestreden projectbesluiten is kunnen komen. De wijzigingen die nadien in het milieuspoor hebben plaatsgevonden, worden in beginsel buiten beschouwing gelaten. Dit zou slechts anders zijn indien door de wijzigingen sprake zou zijn van een (aanzienlijke) extra milieubelasting. In dat geval zou immers kunnen worden betwijfeld of de milieuaspecten ten tijde van de beoordeling van het planologische besluit voldoende zijn gewogen, zodat het planologische besluit om die reden niet in stand kan worden gelaten. Voor een dergelijk oordeel bestaat in onderhavige procedures echter geen aanleiding.
41. Eisers hebben ter onderbouwing van de door hen aangevoerde beroepsgronden een rapport van Cauberg-Huygen overgelegd betreffende een beoordeling van geluid, luchtkwaliteit, stikstofdepositie en geur, waarbij tevens een overweging is geweid aan de richtafstanden genoemd in de VNG-publicatie "Bedrijven en milieuzonering" (verder: de VNG-publicatie).
42. Door Cauberg-Huygen is gesteld dat de berekeningen in het kader van het onderdeel luchtkwaliteit niet zijn uitgevoerd volgens de meest recente inzichten die ten tijde van het nemen van de besluiten beschikbaar waren. De rechtbank is van oordeel dat hiermee niet is gezegd dat dit ook heeft geleid tot een onjuiste conclusie. Te minder nu ter zitting van de zijde van vergunninghouder is verklaard dat deze berekeningen alsnog zijn uitgevoerd volgens die recentere inzichten en dat deze berekeningen niet hebben geleid tot een andere conclusie.
43. Ten aanzien van het aspect geluid heeft Cauberg-Huygen gesteld dat gevreesd wordt voor meer geluidhinder dan waarvan in de ruimtelijke onderbouwing en onderliggende rapporten is uitgegaan nu de maximale planologische invulling in het projectbesluit niet inzichtelijk is gemaakt.
44. Voorts dient volgens eisers de geluidbelasting te worden beoordeeld volgens de systematiek van de VNG-publicatie. Cauberg-Huygen is er daarbij van uitgegaan dat de inrichtingen van het NGB zijn gelegen in het gebiedstype rustige woonwijk.
45. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de VNG-publicatie niet van toepassing is nu er concrete milieuonderzoeken voorliggen waaruit blijkt dat een aanvaardbaar woon- en leefklimaat is gewaarborgd. Desalniettemin geeft verweerder aan dat bij toepassing van de VNG-publicatie uitgegaan kan worden van de richtafstanden die gelden voor een gemengd gebied.
46. De VNG-brochure gaat uit van het beginsel van gemotiveerd toepassen. Dit betekent onder meer dat verweerder bij het voorbereiden van het plan geen gebruik hoeft te maken van de in de VNG-brochure opgenomen aanbevelingen. Dit laat onverlet dat verweerder dient te onderbouwen dat het plan niet leidt tot onaanvaardbare hinder. Verweerder heeft zich bij zijn onderbouwing dat sprake is van een aanvaardbaar woon- en leefklimaat in de zin van geluidhinder gebaseerd op de uitgevoerde geluidsonderzoeken. Eisers hebben niet aannemelijk gemaakt dat verweerder hier niet van uit kon gaan.
47. Analog aan de VNG-publicatie overweegt de rechtbank het volgende. De VNG-publicatie biedt onder meer richtafstanden voor de toepassing van milieuzonering, die zijn